

und ein Betrunkener. — 3) ein zum Verschluss eines Thores dienender Balken ÇABDAR. im ÇKDR.

कुडुत् = कुडुक् KİÇIK. nach ÇKDR.

कुडुम्ब m. = धष्टचिपिट, vulgo कुडुम् (d. i. Donner) ÇABDAR. im ÇKDR. कुण्ड्, कुण्डते DRĀTUP. 8, 16 (संघाते). 24, v. l. (वर्ण, कर्णे). कुण्डति P. 7, 1, 58, Schol. — Vgl. विकुण्डन.

कुण्ड 1) m. a) Tiger; Hauschwein; Dummkopf; ein Rākshasa ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — b) pl. N. pr. einer Völkerschaft MBH. 6, 2084. पाण्डु ed. Bomb. — 2) f. ऋी nom. act. von कुण्ड P. 3, 3, 103, Schol.

कुण्डन n. etwa das Unthätig —, Gefühlloswerden: शिरीनासात्तिज्ञत्रूपा श्रीवायाश्च KARAKA 8, 26.

कुण्डिका f. Anweisung, Wechsel RĪĀA-TAR. 5, 265. 274. 301. aus dem Hindustanischen (vgl. कुण्डी bei MOLSWORTH).

कुत् (von 1. कु) adj. opfernd in ऋग्ग्, ऋग्गिकोत्र, सर्व.

कुर्तभाग adj. am Opfer theilhaftig, — berechtigt (Gegens. ऋकताद्): Götter AV. 1, 30, 4. 18, 3, 25. 4, 16.

कुतभुग्घ्न m. Agni's Standarte so v. a. Rauch Suçr. 2, 320, 17.

कुतभुञ्ज् m. 1) Feuer, Agni (Verzehrer des Opfers) AK. 1, 1, 4, 51. Suçr. 2, 523, 2. MĀĪĪ. 101, 20. VIKR. 8. UTTARAR. 94, 14 (123, 1). Spr. (II) 3778. 4102. 6348. VARĀH. BRH. S. 7, 18. 43, 32. BRH. S. 12. RĪĀA-TAR. 1, 34. MĀRK. P. 18, 35. BHĀG. P. 3, 16, 8. 6, 19, 27. भुक्तिप्रयाग् Agni's Gattin AK. 2, 7, 21. — 2) Plumbago ceylanica (wie alle Wörter für Feuer) Suçr. 2, 453, 6. 505, 12. — 3) Bez. eines best. Sterns, β Tauri SŪRYAS. 8, 11. — Vgl. कौतभुञ्ज्.

कुतभोजन adj. das Opfer zur Speise habend oder m. Feuer BHĀG. P. 4, 1, 59.

कुतवह् m. Feuer, Agni (das Opfer zu den Göttern geleitend) H. 1099. HALĪJ. 1, 62. MBH. 1, 8431. 3, 14105. 5, 3772. R. 2, 52, 99. MUGH. 44. RĪ. 1, 27. ÇĪK. 107. GĪT. 9, 10. VARĀH. BRH. S. 86, 75. 97, 11. MĀRK. P. 58, 75. PAÑĀKAR. 3, 7, 28. PAÑĀKAT. 182, 17.

कुतशेष m. Opferrest KĪTĪ. ÇR. 4, 2, 38. 10, 1, 25. रात्रिं 20, 5, 8. ÇĪĀNH. GĪHJ. 4, 5. 5, 5. ०दान RAGHUN. (ed. Calc. 1834. 1835) 1, 140.

कुतकव्यवह् m. N. pr. eines Sohnes des Dhara MBH. 1, 2585.

कुतांश (कुत + ऋश) m. ein Theil der Opfergabe VARĀH. BRH. S. 5, 14.

कुताद् (कुत + 2. ऋद्) adj. vom Geopfertem genießend AIR. BR. 7, 19. TS. 5, 4, 5, 1. 5, 40, 5. KAUC. 73. कुताद्कुताद् मन्त्राः Ind. St. 3, 458. — Vgl. ऋ.

कुताश (कुत + ऋश) m. 1) Feuer, Agni (Verzehrer des Opfers) ÇABDAR. im ÇKDR. BHĀG. 11, 19. MBH. 1, 5425. 2, 1147. 3, 2168. 8, 4231. 12, 13749. 13, 1088. R. 3, 13, 18. 5, 56, 85. 6, 16, 77. Suçr. 1, 333, 15. RAGH. 2, 71. VARĀH. BRH. S. 3, 86. 8, 28. 9, 41. 15, 14. 24, 6. 28, 21. WEBER, GĪOT. 24. RĪĀA-TAR. 4, 374. 6, 62. Spr. (II) 5497. HEM. JOGAC. 2, 31. BHĀG. P. 1, 12, 21. 4, 7, 45. 6, 8, 21. ऋ VARĀH. BRH. S. 11, 3. ०वृत्ति f. ein Lebensunterhalt durch Feuer d. i. bei dem Feuer nöthig ist 5, 35. adj. vom Feuer lebend (Schmied u. s. w.) 53. — 2) Plumbago zeylanica Suçr. 2, 449, 11. — Vgl. कुतभुञ्ज्.

कुताशन (कुत + 2. ऋशन) m. Feuer, Agni H. 1097. HALĪJ. 1, 64. GRĪJAS. 1, 8. JĀĪN. 1, 340. MBH. 1, 1179. 1186. 3, 2227. 2868. R. 1, 33, 21.

2, 43, 20. 64, 32. 66, 12. 76, 18. 5, 50, 20. 6, 77, 21. Suçr. 1, 105, 21. 2, 400, 14. RAGH. 4, 1. KUMĀRAS. 3, 21. Spr. (II) 2241. 6123. VARĀH. BRH. S. 16' 13. 43, 36. 53, 63. KATHĪS. 46, 62. RĪĀA-TAR. 6, 190. VP. 72. PRAH. 43. 13. BHĀG. P. 8, 15, 5. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 28. als Sohn der Çāṇḍill MBH. 1, 2584. सर्वदेव० zu zerlegen in सर्वदेवकुत + ऋशन das für alle Götter bestimmte Opfer verzehrend, m. = कुताशन R. 1, 33, 17. — Vgl. वन० und कौताशन.

कुताशनमय (von कुताशन) adj. (f. ई) aus Feuer bestehend, die Natur des Feuers habend Verz. d. Oxf. H. 110, a, ÇI. 4.

कुताशनवत् (wie eben) adj. mit Feuer versehen: वेदि ÇĪK. 75. KATHĪS. 103, 189. चित्ता Spr. (II) 5406.

कुताशवेश m. N. pr. = ऋग्गिवेश, einer der Unterredner bei KARAKA z. B. 1, 17.

कुताशशाला f. = ऋग्गिशाला PAÑĀKAR. 3, 1, 18.

कुताशसुत m. pl. Agni's Söhne, Bez. bestimmter Ketu VARĀH. BRH. S. 11, 11.

कुताशिन (कुत + ऋत्) adj. (nur) von Opfern sich nährend MBH. 2, 296.

कुति (von 1. कु) f. Opfer in सर्व० und कृत्विर्कुति.

कुत्तम्त् s. वि०.

कुन्, potent. कुनेत् s. u. 1. कु.

कुम् interj. वितर्के, ऋन्मते, वार्तायाम्, ग्रहृचौ TRIK. 3, 3, 466. वितर्के, परिप्रम्ने H. an. 7, 18. संप्रम्ने, वितर्के HALĪJ. 5, 90. स्मृते, ऋपाकृते, ऋर्ध्रप्रम्ने, ऋयनुज्ञायाम् MED. AVJ. 55. fg. — UTTARAR. 102, 10 (136, 14). कुं (स्मृते) ज्ञातमेतत् KATHĪS. 17, 129. रामो नाम बभूव कुं तदबला सीतेति कुम् Z. d. d. m. G. 27, 83. कुं स त्वं मुक्त्, चैत्रो कुं मैत्रो कुम् AUFRICHT nach KSHĪRASV. ऋौ कवचाय कुम् NĀS. TĪP. UP. in Ind. St. 9, 91. WEBER, RĪMAT. UP. 303. 311. कुंफडता मन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 105, a, 9. कुं इति नासिक्वः VS. PAÑĀKAR. 8, 28. कुं (उं die neuere Ausg.) क्वा HARIV. 9709.

कुं कु मुञ्च Spr. (II) 7480. — Vgl. कुंकर und हम्.

कुम्भा, ऋव = कुम्भा० R. ed. Bomb. 1, 54, 18 (Text und Comm.).

कुम्भा interj. in einem SĀMAN PAÑĀKAR. BR. 7, 10, 15.

कुर्णित् (कुर्णस् + 2. चित्) adj. etwa im Verborgenen lauernd, = स्तेन NĀIGH. 3, 24. RV. 1, 42, 3. 9, 98, 11.

कुर्णस् adv. verborgen, heimlich: मा कल्पं यत्नं सदमिदुरो गोः RV. 4, 3, 13.

कुर्णक् adv. = कृणक् abseits, auf Abwegen: मूर्खा ऋदब्धो वरुणो कुर्णयते RV. 9, 77, 5.

कुर्ण् s. हर्ण्.

कुल्, कौलति (गौ, हिंसासंवरणयोश्च) DRĀTUP. 20, 14. fg. कुलेत् Verz. d. Oxf. H. 94, b, 32. 43 fehlerhaft für कुनेत्: s. u. 1. कु.

कुल und कुलायका s. u. कुड 2).

कुलमातृका f. ein langer Dolch H. ç. 146.

कुलकुली f. Bez. eines best. mit dem Munde hervorgebrachten Tones, = मुखघण्टा TRIK. 2, 7, 29. HĪA. 177.

कुलुकुलु interj. der Freude LALIT. ed. Calc. 383, 3.

कुवन्, कुवन्ति rufen, schreiben: मद् सोमस्यैशिषो कुवन्ति RV. 1, 119, 9. — Vgl. हू = क्वा.

कुवा interj. MBH. 12, 10399.

कुष्क m. N. pr. eines Fürsten RĪĀA-TAR. 1, 168. ०पुर n. Bez. der von